

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

STATENS PÆDAGOGISKE
STUDIESAMLING
FREDERIKSBERG ALLE 22
77 V

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SØLV-
SNOREN

58. årgang

Nr. 3

1968

STATENS PÆDAGOGISKE STUDIESAMLING

I slutningen af maj var der bestyrelsesmøde på højskolen. Et vigtigt punkt på dagsordenen var beretning og regnskab for året 1967. Elevtallet i 1967 var for begge holds vedkommende i alt 177, fordelt med 77 på forårsholdet og 100 på efterårsholdet.

Regnskabet viste et lille driftsoverskud, idet indtægterne var 787.000 kr., og udgifterne beløb sig til 780.000 kr. Til nyanskaffelser (bl. a. ny opvaskemaskine), istandsættelser og vedligeholdelsesarbejder er anvendt 127.000 kr., som er klarert uden lån, hvilket kan lade sig gøre, så længe elevtallet er så stort, som tilfældet er. Endnu mangler vi at istandsætte ca. 10 værelser. Bestyrelsen besluttede, at det skal finde sted i januar 1969.

Den nye, dobbelte lærerindebolig er nu færdig og vil komme til at koste ca. 216.000 kr. Vi har fået 75 % i statsstøtte, hvilket har kunnet lade sig gøre, da de øvrige statslån i bygningerne er relativt lave. I sommerferien flytter frk. Pade og frk. Frederiksen ind i det nye hus.

Elevfesten fik et udmærket forløb. Om eftermiddagen var der ca. 200 mennesker, der med stor opmærksomhed påhørte forstander Møllers foredrag om Japan, hvor han har været i to år. Sangkoret sang under ledelse af fru Sigrid Jeppesen nogle smukke sommersange, og gymnastikopvisningen under fru Jytte Larsens ledelse var meget smuk.

Aftenfesten, som havde meget stor tilslutning, blev en stor og festlig oplevelse. Seminarielæktor Børge Troelsen, Silkeborg, holdt forsamlingen i ånde i halvanden time ved at fortælle om Kaj Munk som jæger, digter og præst.

Vi har haft besøg af Kaj Hansen i 10 dage, og i de dage skinnede solen. Eleverne lavede en strålende fødselsdagsfest for ham, og bordholdene overgik hinanden i festlig udsmykning af borde

og i afsyngelsen af sjoive, „hjemmelavede“ sange. Aftenen sluttede med bål i haven.

Tage Albertsen og pastor Preben Thomsen har hver på deres særlige måde haft timer med eleverne.

Den 22. juni var der afslutningsfest for F. 68, men derom og om holdets smukke gave til skolen nærmere i næste nummer.

Frk. Ingemann – nu fru Iversen – flytter til Esbjerg, hvor hun skal undervise ved sygeplejeskolen og hr. Iversen ved statsskolen. Vi ønsker til lykke med det nye arbejde og håber, de må befinde sig godt så langt mod vest.

Til det hold, der skal begynde til 1. aug. 68, har vi 88 indmeldelser, hvad vi er godt tilfredse med. Til forårsholdet 1969 har vi god plads og beder gamle elever tilskynde vordende sygeplejersker til at tage på F. H.

P. J.

Hedelærken 1926

Vil »Sølvsnoren« ikke oplyse, hvor »Hedelærken« 1926 er strandet? Lad os få den frem igen eller få en ny startet.

Hilsen fra
Maren Thomsen
Søsterhuset
6070 Christiansfeld

Huslig stilling

— forberedende undervisning

Unge piger, som ønsker større sikkerhed i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejeskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn p. t. 575 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole, telefon 183.

NB! Realister er også velkomne.

Nutidsanalyse og højskolens svar

Af *Edvard Jensen*, Børkop

Med Edv. Jensens tilladelse bringes nedenstående foredrag, som er holdt ved en foreldredag på Børkop højskole.

– Jeg har tit i den sidste tid tænkt på, at det er godt, at vi har piger på højskolen – og at det er piger fra provinsen og fra landet, for det vil sige, at vi hidtil har været fri for demonstrationer og andre voldsomme optøjer. Måske har vi dem til gode, for man véd aldrig, hvad studerende unge kan finde på. Men hver dag, der går med det gode, kommer da ikke igen med det onde.

Vi følger naturligvis alle med i det, der sker, og kan heller ikke lade være med at spekulere på, hvad der ligger bagved urolighederne i de europæiske universitetsbyer og mange andre steder.

Lidt om de fænomener, som påvirker tidens unge, og som vi ikke kan nøjes med at trække på skuldrene af og så gå videre, som om ingenting var sket.

Uroen beror naturligvis for en del på den spænding mellem slægtledene, som der altid har været. Enhver slægt må kæmpe sig fri af sine forældre og af de autoriteter, der har bundet den gennem barndom og den første ungdom. Der står i Guds ord, at en mand, der gifter sig, skal forlade sin far og mor og holde sig til sin hustru. På et vist tidspunkt af et ungt menneskes liv er det naturligt at skille sig fra sin far og mor. Et nyt menneske er ved at blive til, en ny personlighed kæmper for at finde sig selv og sin form. Meget af tidens uro skal forstås herudfra. Når en politisk interesseret far og mor holder på Danmarks forbindelse med NATO-landene – ja, så skulle det være mærkeligt, om der ikke dukker nogle halv voksne børn op og siger, at selvfølgelig skal vi gå ud af NATO. Jeg tror egentlig ikke, at man

*Edvard
Jensen*

siger det for at drille, men på grund af en indre nødvendighed. Man placerer sig selvstændigt. Tilsvarende gælder den kirkelige indstilling, og kan man få far til at skælde ud og mor til at græde, så er det først vellykket. Det er ikke, fordi man er sadist, men det er et led i en kamp, som ethvert menneske, der vokser til, må kæmpe igennem. Den kan være besværlig både for forældrene og de unge selv, fordi denne protestholdning alligevel ikke – dybest set – er i overensstemmelse med de unges væsen og hele ånd. Der er nogen år fyldt med kritik mod forældrene, men man skal ikke forfærdes. Der er mange ting, forældre skal tage med ro. Det gælder om at tie og bie. Det hele er ikke altid så alvorligt, som det kunne se ud til.

Men når jeg betragter situationen i dag, ser der ud til at være noget nyt i spændingen mellem generationerne. Dette gælder ikke mindst den akademiske ungdom. Man søger ikke blot at kæmpe sig fri af ydre autoriteter og bindinger, men søger at kæmpe sig fri af fædrenes Gud, af fædrenes moral og dermed i virkeligheden også af den kultur, man er

vokset op i. Tidligere tiders unge var også radikale, men radikalismen havde sine grænser. De var bundet af kristen tro, kristen livsstil og dermed også af kristen moral. Men er kristendommen borte, har det moralske bud ingen kraft, og alle autoriteter må falde. Den akademiske ungdom, som har forladt den kristne tro, er havnet i ren og skær nihilisme.

En anden faktor er denne ungdoms stærkt venstreorienterede holdning. Der er hos denne ungdom et islæt af kommunisme. Den store udenrigspolitiske interesse er efter min opfattelse kun camouflagen for ren og skær kommunisme. Det er ikke mange år siden, man glædede sig over, at Danmarks ungdom vågnede op politisk – især udenrigspolitisk; men det er, som om man ikke har opdaget, at bag ved denne interesse lurer noget helt andet. En helt anden ånd har sneget sig ind. Når man ønsker f. eks. Vietnamkrigen standset, så er det vel ikke først og fremmest for de stakels vietnameseres skyld, selv om man giver det udseende af det, men det er for kommunismens skyld, så den kan få fred til at brede sig over hele Asien.

Som kristen ønsker man ikke krig, men fred, men ikke fred for enhver pris. Vi sætter friheden over freden, og vi skal nok få at se, at hvis Sydøstasiens folk får fred, så mister de friheden. Kan den akademiske ungdom ikke forstå dette? Det kan den sikkert, men der er her et punkt, hvor den – netop for at tilkæmpe sig en personlig stillingtagen – er svinget helt over på Østasiens side. Trækker Amerika sig ud af Asien, betvivler jeg stærkt, at Indien, Indonesien og Australien er stærke nok til at hindre, at kineserne oversvømmer det hele.

Efter min opfattelse er den stærke udenrigspolitiske interesse både tendentiøs og uærlig. Man dølger åsyn og navn. Hele denne fordægtige udenrigspolitiske interesse har sine fremragende opviglere i dansk radio og fjernsyn. Alle nihilistiske oprørere skal fremstilles og interviewes i radio og tv.

Den tredje faktor, der blander sig ind i baggrunden for denne tids uroligheder, er en god portion naiv og blåøjet idealisme. Fordi man har forkastet Bibelens realistiske verdens- og menneskesyn og dens tale om himmel og helvede, så skal himlen absolut realiseres her på denne jord. Men i stedet for denne idealismens himmel, fik vi noget, der mere minder om helvede, og det distraherer de unge. Den intellektuelle ungdom – jeg kan ikke lide udtrykket, for intellektuel er ikke blot den akademiske ungdom – vækker ikke min beundring, snarere min medlidenhed. Den er grovt illusioneret og vildført, men af hvem er den bedraget? Det skal indrømmes, at de unge kan have en vis grund til ængstelse. Inflationen og tidens mærkelige gang har været mest følelig blandt de unge, uddannelsen er blevet vanskeliggjort og fordyret urimeligt, og man står i begreb med at forlænge den, så det varer alt for længe, inden de unge kommer til at tjene penge og bliver sat ind i det praktiske liv. Som det nu er, frådser man med de unges kostbare tid. Der er noget berettiget i dårlig studieplanlægning og dårlig økonomisk behandling af dem, som i dag er unge og skal kæmpe sig frem til en uddannelse.

Men denne b e g r u n d e d e uro bliver af geskæftige folk brugt til at puste til ilden. Det er ganske ejendommeligt at høre vore egne fjernsynsfolk spørge: – Men er der da ikke noget, I er utilfredse med? Det er fantastisk, at en statsinstitution som fjernsynet giver sig af med den slags ting.

Hvem er det, der har bedraget denne ungdom, har benyttet dens naturlige vanskelighed til at skabe halløj? Der er for det første en hel del selvbestaltede ungdommens talsmænd blandt de hel- og halvgamle. De har sådan en lyst til at gøre sig til talsmænd for de unges behov, de unges indstilling, de unges tanker – skønt det var deres egne. De vil gerne være på ungdommens side, og jo ældre de bliver, jo mere upålidelige bliver de,

og jo mindre kontakt har de ganske givet med de unge. For det andet vil jeg nævne tidens digtere. De har sat ungdommen i centrum i hele tidens billede, alt drejer sig om den, de beundrer den, fremhæver den tidligt og silde. Det samme gør politikerne. For en snes år siden skrev Paul la Cour: „De mennesker, som elsker mig – alt kræver jeg af dem”. En ejendommelig indstilling! I gamle dage sagde man: „Sit fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette”. Det samfund, som har forkælet os – af det kræver vi alt. Halfdan Rasmussen sagde for nogle år siden i en digtsamling: „Vogt dig for den, der kræver al din tro, men aldrig lod din tvivl få lov at gro”. Altså: du skal ikke have tillid til nogen eller noget. Bevar dig selv, reserver din stilling, vær kritisk, tvivl på alt! Det er toner, vi har hørt gennem mange år. Men de, der nægtede at tro, kastede sig med en uhyre tillid i kommunismens arme. Den kærlighed, man ikke ville give nogen anden, ødsler man her rundhåndet med. „Lad os knæle!” skrev Halfdan Rasmussen i et digt. Jamen, for hvem?

Også Erik Knudsens digte er gennemtrængt af mistillid til alle gængse værdier. For en snes år siden blev jeg stærkt grebet af hans digt: Når jeg ser børnene. Efterhånden er jeg blevet betænkelig ved det.

*Når jeg ser børnene,
får jeg tårer i øjnene.
Å I små,
hvor tappert I smiler
i vintermørket.*

*I smalle gader, i sorte huse
leger I tagsat
og drager cirkler af ærligt liv
omkring jeres varme dansende kroppe.
I tænker ikke: Dette kan man ikke byde os!
I synger, griber efterårets faldende blade
og kalder himlens stjerner ved navn.*

*Men vi, der forfører de små
og påfører dem vore sygdomme,
spørger dem inde mellem stjernure
og sylder dem med tabeller og størknet liv.
Hvad skal der ske med os?
Hvem skal domme vore handlinger
og straffe vore forbrydelser?*

*Er børnene vore dommere,
sande embedsmænd, indsat af Gud,
og ikke som vi, selvudnævnte, selvretfærdige.*

*Hvorfor dommer de os ikke,
men løber os imøde med udstrakte arme?*

Digtet er smukt, følelsesbetonet, men der er utvivlsomt mere følelse end nøgtern overvejelse og sund fornuft i det. Forældrene er nemlig ikke selvbestaltede embedsmænd, og det er myndighederne heller ikke. Ifølge vor Bibel og Luther er de Guds embedsmænd, og som embedsmænd har de deres store ansvar. Det er Gud, der er deres dommer, det er ikke deres børn, og at foregøgle børn og unge, at de er deres forældres dommere, er efter min opfattelse at mishandle dem og at give dem en fuldkommen forkert indstilling. Det er forældrene, der er dommere, indsat af Gud. Det er netop dommermentaliteten, der rider den akademiske ungdom som en mare.

Hvad siger vi på den danske folkehøjskole til alt dette? Vi prøver på at have begge fødder på jorden og studere virkeligheden, og den siger os, at der er intet slægtled, der har skygge af ret til at stille sig op som dommere over det foregående eller noget andet slægtled. Vi er i samme båd som tiden, som vore forældre, vore bedsteforældre. Alle bærer vi skyld, og at opdrage de unge til at være de gamles dommere er en forbrydelse. Vi er alle sammen om bord i en båd, der skal gå under. Kun det enkelte menneske kan få sit liv frelst for Jesu Kristi skyld. Vi foregøgler ikke nogen noget i retning af en idealtilværelse, en himmel på denne syndens jord, og det er vor opgave at føre vore børn og unge ind i en følelse af afhængighed og ansvar, af lydighed mod det kostbare liv, Gud i himlen har givet os, respekt for livet.

I bønnerne i Det gamle Testamente hedder det altid: „Vi har syndet” – aldrig: „De har syndet”. Alle er vi under dom, men vi er også under et nådens ord

fra Gud – vort eneste håb og vor eneste redning.

Det er vigtigt, at forældre prøver at orientere sig alvorligt – først og fremmest over for deres egne børn og i det hele taget tidens unge, og lærer at skelne mellem, hvad der er ret, og hvad der er

uret, hvad vi har gjort rigtigt og forkert – og så prøve på at få det forkerte udbedret.

Dertil vil vi på den danske folkehøjskole være til hjælp.

Edv. Jensen.

Forst. K. Møllers foredrag ved elevfesten

Forst. K.
Møller

– Efter at have sluttet som forstander på Hammerum Landbrugsskole tog jeg og min hustru to år til Japan for at deltage i et missionsarbejde med at oprette en landbrugsskole. Ikke fordi det japanske landbrug er underudviklet, men med hensyn til avlslære udnyttet i husdyrbrug er vi langt foran. I Japan importeres 25 pct. af de produkter, de skal bruge, og de vil gerne have flere produkter, efterhånden som velstanden stiger. Derfor må arealer inddrages og udnyttes, som hidtil har ligget ubenyttet hen. I løbet af fire år har denne missionsstation fået opdyrket 24 ha, og det er meget i betragtning af, at hver landmand kun har ca. 1 ha.

Det første indtryk man får af Japan er: Sikke dog en masse mennesker. Trapper kan man ikke se for bare mennesker, og i togene skubber konduktøren bag på, så de sidste klemmes ind inden

den præcise afgang. Der er et voldsomt mylder og en voldsom trafik. Det siges, at de overlevende selvmordspiloter fra 2. verdenskrig i dag er taxachauffører i Tokyo!

Men Japan er også andet. Ude på landet er der hårde vilkår, ikke mindst for bondekonerne. De kom om morgenen kl. otte for at samle sten, men selvom det var forår og varmt, var det første, de gjorde at tænde bål – for at varme sig. Jeg kunne godt have fortalt dem, hvordan de lettere kunne have fået varmen.

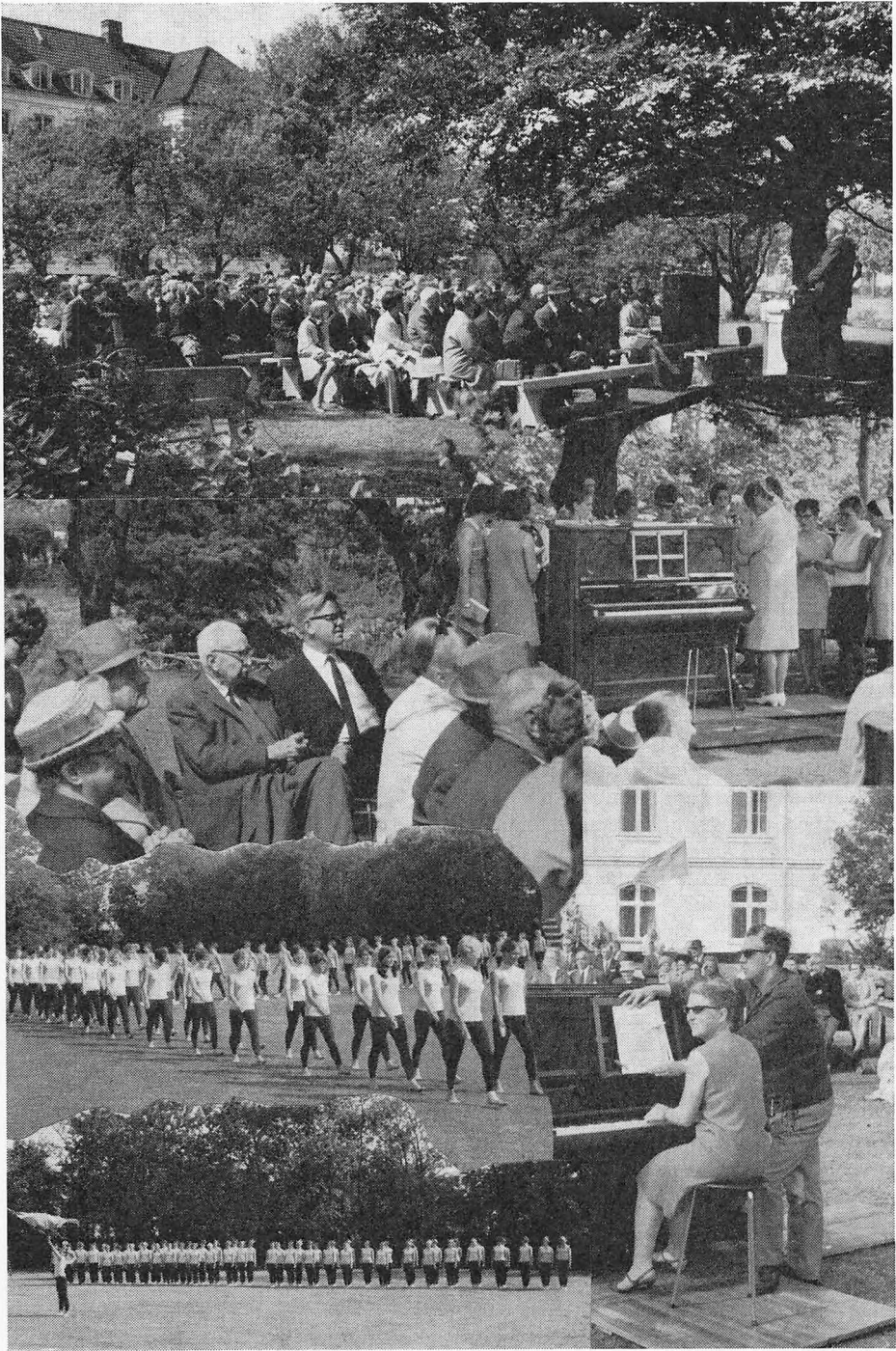
Japan er et meget effektivt land med en af verdens fineste industrier. Der findes mange amerikanske millionærer og megen amerikansk kapital. Desuden har de store koncerner en særdeles dygtig ledelse, bestående af mænd med den bedste uddannelse, man kan få i Japan, suppleret af rejser rundt i verden. Summen af dette skal blive godt. Desuden er japanerne et uhyre veldisciplineret folkefærd, der lægger stor vægt på præcision, og de er konkurrencedygtige. En arbejder tjener ikke mere end ca. halvdelen af, hvad en arbejdsmand tjener herhjemme, ca. 12.000 kr., men til gengæld kan han bo og spise billigere.

Nu var det et missionsarbejde, jeg var i, en buddhistmissionsstation, og man kan spørge, om landbrugsprojektet kunne vinde indpas hos munke og præster.

Tekst til side 27:

Elev- og sommermødet d. 26. maj 1968. — Forstander Møller på talerstolen. — Sangkoret synger. — Ivrig lyttere. — Fru Jytte Larsen med sine gymnastikpiger

Umiddelbart kunne det ikke, men vi lavede det til et to-sporet arbejde. For eksempel kom nabobuddhistpræstens søn en dag og bad lederen for missionsstationen om undervisning i engelsk. Grunden til, at han gerne ville have enetimer i engelsk, var først og fremmest, at han ville høre, hvad kristendommen var, fordi han ikke følte sig kompetent til at overtage arven som buddhistpræst efter sin far.

I Japan er der kun en lille million kristne og af dem bor kun 2 pct. på landet. De er afhængige af hinanden og lever som i et landsbymiljø herhjemme. Vor opgave var at skabe kontakt, fælde bro med det lukkede landsbymiljø og fortælle om kristendommen. Der er stor forskel på befolkningen på land og i by. For eksempel snakkede jeg med den unge pige hos lederen af stationen og spurgte, om hun ikke snart skulle giftes. Hun svarede, at det skulle hun ikke, før det var højst nødvendigt. Jeg mindede hende om, at det så måske var for sent, hvortil hun forklarede, at så ordnede familien det for hende. Familien ville ned sætte et udvalg, der tog sig af udvælgelsen, og den arme fyr måtte så igenem et batteri af spørgsmål, som hun ikke kunne stille ham. Hun var godt tilfreds med den fremgangsmåde, men i storbyerne får Amor dog lov til at skyde sine pile afsted i alle retninger, men altså ikke i provinsen.

Den største og alvorligste religion i Japan er buddhismen. En kristen præst har sagt, at hvis han ikke havde mødt Jesus, ville han have været buddhistpræst med god samvittighed, da det er en meget smuk religion. Hovedlinjerne er at forsage alt ondt og at fremme og gå ind for alt godt. Buddhisterne er dog bange for livet, omgærdet af forbud og angst for at gøre fejl, fordi de skal fødes igen. De er bange for denne fødsel, fordi de gerne vil være lykkeligere næste gang. – Kristne kender også til lidelse, men vi har lov til at leve et glad menneskeliv. Buddhisterne forsøger derfor gennem meditation at nå til nirvana,

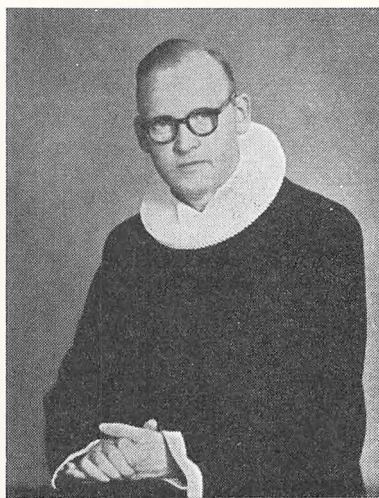
den personlige intetgørelse, der betyder, at de ikke skal fødes igen. Hvor er vi meget rigere, at vi kan få lov til at tro, at vi har et evigt liv foran os.

Formålet med landbrugsskolen er ikke blot at hjælpe bønderne med penge til opdyrkning af den stenede og sure jord, men samtidig at få lejlighed til snak. Få deltager endnu i gudstjenesterne, men det vil komme. Den første vinter havde vi på skolen kun tre elever, men året efter steg antallet med 300 pct. til 9 elever. Fagmæssigt fik de mest ud af det og de fik tilbud om at deltage i alle andagter, gudstjenester og religionstimer, der er på stationen. Men det var frivilligt. Og det skulle forbavse mig, om ikke nogen gik hen og blev kristne.

K. Robert Hansen

60 ÅR

12. juli fejrede sognepræsten til Hald-Kærby, som ses over disse linier, 60 års fødselsdag. Fra Fårevejle Højskole ønsker vi hjerteligt til lykke med dagen.

Sort-hvid! Hvem er herre?

Det er ikke mange år siden, at svaret på dette spørgsmål var såre enkelt: Den hvide mand var master, den sorte slave, og kun få følte, at der kunne være et misforhold i det. Den sorte mand var jo helt hjælpeløs uden sin hvide arbejdsgiver, der ofte slet ikke var så inhuman, som mange har villet gøre ham til.

Dette ejerforhold kunne imidlertid ikke fortsætte. Demokratiseringen i Vesten og den deraf følgende forståelse af den enkeltes menneskeværdi og rettigheder måtte nødvendigvis også vinde indpas i kolonilandene — ikke mindst fordi mange kolonimagter omsider selv fik syn for den uværdige tilværelse, de undertrykte folk havde ført under imperialisternes regime.

Desværre kom man for sent til at hindre det kaos, som nødvendigvis måtte opstå, da de enkelte stater mødte op med krav om selvstændighed uden at være modne til det. Man havde ganske simpelt forsømt at uddanne den farvede befolkning; nogle vil sige af mangel på forudseenhed og omtanke, andre vil sige, at det var ganske bevidst. Jo mere uvidende den sorte mand var, jo mere magt havde den hvide mand, og jo færre chancer var der for, at der skulle blive revolution.

Vi er sluppet nogenlunde helskindet fra Afrikas frigørelse, men udviklingen er jo også kun lige begyndt. Det afhænger helt af vores indsats nu i hvilken retning, den skal gå. I det følgende ses der helt bort fra de stater, hvor situationen desværre har tilspidset sig i den grad, at ingen menneskelig magt tilsyneladende kan stille noget op mod det hvide mindretals diktatur.

Hvordan er nu de vestlige landes stilling i de nye stater?

Mange afrikanere betragter sikkert den hvide mand med den samme ærefrygt som under kolonistyret; den underlegen-

hedsfølelse kan ikke udryddes med et slag, men den oplyste afrikaner betragter vores tilstedeværelse som et nødvendigt onde. Han ved, at han ikke kan undvære vores penge og erfaring, og det generer ham. Det drejer sig altså om for enhver pris at gøre sig uafhængig af vores hjælp, jo før jo bedre.

For os drejer det sig om at oprette det forsømte og ændre vores holdning over for udviklingslandene totalt. Nu er det nemlig ikke os, der er herrer mere, vi skal tværtimod iklæde os en tjeners skikkelse, og det er en svær omstilling. Det er imidlertid vores eneste chance for at få lov til at gøre en indsats der.

Når man yder et stykke arbejde eller støtter en sag økonomisk, vil man gerne se frugterne og selv være med til at høste æren og bestemme den videre udvikling. I denne sag må man imidlertid lade al stolthed fare. Hjælpen er en hjælp til selvhjælp, og så snart afrikaneren selv kan klare problemerne, vil han sige farvel, men måske ikke tak.

Også inden for missionselskaberne har man erfaret dette, og det har somme tider affødt en del bitterhed, at man har ydet hjælp til en bestemt kirkes arbejde (mange af de unge kirker er efterhånden kun økonomisk afhængig af missionselskaberne), hvor man havde en bestemt forestilling om, hvordan pengene skulle anvendes, og så oplever man, at de bliver brugt helt anderledes, end man havde tænkt sig og føler måske, at pengene er smidt i vasken.

Fristelsen vil ofte være, at man siger: Hvis I ikke vil modtage vores hjælp, sådan som vi vil give den, kan I blive helt fri. Det er en indstilling, man hurtigst muligt må komme bort fra, hvis man overhovedet skal have mulighed for at hjælpe i ulandene, men det kræver en tålmodighed og ydmyghed, som vi må lære.

Hilsen fra Afrika

Sikonge, Tanzania, 28.-6. 1968.

Vor kære gamle højskole!

Desværre kunne vi ikke deltage i elev og sommermødet den 26. maj på grund af afstanden o. a. Men 7 gamle Fårevejlere holder i disse dage et specielt »elevmøde« hernede og sender jer derhjemme mange tanker og hilsener:

1. *Eva Boesen*, som arbejder som sygeplejerske og kvindemissionær ved fødeklinik og dispensery i Usake. Udsendt 1964. Elev 56—57.

2. *Tove Lauridsen*, leder af fødeklinikken her i Sikonge. Udsendt 1965. Elev 56—57.

3. *Ruth Erna Hansen*, operationssygeplejerske på hospitalet her i Sikonge. Udsendt 1961. Elev S 57.

4. *Vera Andersen*, f. Grevsen, g. m. bygmester Bent Henning Andersen, Sikonge. Elev S. 57.

5. *Erico Sizya*, afdelingssygeplejerske på hospitalet i Sikonge. Elev F 1964.

6. *Niels Blomgren Hansen*, sekr. i økonomiministeriet (det økonomiske sekretariat) i København, p. t. sekretær for nr. 7. Fårevejle 1951—64.

7. *K. Robert Hansen*, Fårevejle 1951—64.

Alle 7 opholder sig her i Tanzania i tjeneste for »Brødrekirken i Vest-Tanzania«, som kan bruge mange flere i sin tjeneste.

I aften er vi samlet til »dansk aften« sammen med 8 andre missionær-kammerater.

Lev vel, kære gamle skole!

De kærligste hilsener til vore kammerater og vore lærere!

K. Robert Hansen.

Adresseforandringer

54—55 Elisabeth Frederiksen (f. Jensen), Obovej, Asserbo, 3360 Liseleje.

S 55 Inger Ettrup Pedersen, Lysholmsvej 12, 4000 Roskilde.

S 56 Lis Frandsen, c/o Hillerup, Fasanvej 2, 3550 Slangerup.

56—57 Solveig Hauge, Øster Elkjær, Eritso, 7000 Fredericia

56—57 Birgit Jensen (f. Bertelsen), Snoldelev, Hostrup, 4620 Gadstrup.

56—57 Ellen Larsen (f. Olesen), Plejehjemmet Attruphøj, 9310 Vodskov.

F 59 Birthe Frederiksen (f. Andreasen), Gjøel, 9440 Abybro.

F 60 Kirsten Johannsen (f. Matthiesen), Søllinge, 5750 Ringe.

E 60 Bente Martinsen (f. Kroll), Stationallé 26, Brande.

F 61 Ingrid Thomsen, Hulgårdsvej 15, 1, tv., 2400 København NV.

E 61 Gerda Hummelshøj, Funktionærboligen, Hørskovgård, Damagervej 26, 8260 Viby J.

F 63 Sigrid Jakobsen (f. Møller), Bygvænget 8, 7400 Herning.

F 63 Jytte Kjæller, Gl. Køge Landevej 607, 2660 Brøndby Strand.

E 63 Else Callesen, Poul Møllersvej 7, København F.

F 64 Lisbeth Andreasen, Råkjær, Flynder, 7660 Bækmarksbro.

F 64 Else Lauritsen, Tisted, 8800 Viborg.

F 64 Janne Ahm Nielsen, Kølsen, 8831 Løgstrup.

E 64 Hanne Dan Nielsen (f. Olrik), Ellegårdsvej 82, 2820 Gentofte.

E 64 Anne Marie Poulsen, Pensbjerggård, Galtrup, 7950 Erslev M.

F 65 Gerda Jespersen (f. Jonson), Syrenvej 35, 8800 Viborg.

E 65 Inge Lise Eskildsen, Gråpilevej 13, 8900 Randers.

E 65 Jytte Horsfeld Nielsen, c/o Karl Nielsen, Brund, 7700 Thisted.

F 66 Marianne Christensen, Centralsygehuset, 7500 Holsterbro.

E 66 Annie Skriver Mikkelsen, Amtssygehuset, 8800 Viborg.

F 67 Birgitte Langballe, Centralsygehuset, 7500 Holsterbro.

FRA BOGHYLDEN

På Frimodts forlag har pastor V. J. Fibiger-Erlandsen udsendt en interessant bog. Dens titel er »Guds lægende hånd«. Vi kender fra Det nye Testamente og fra oldkirken til, at mennesker blev helbredt ad mirakuløs vej, men det er ikke noget, vi hører ret meget om i nutiden — og da slet ikke inden for den lutherske kirke. Derimod praktiseres »helbredelse ved tro og bøn« inden for en del kirkesamfund. Forfatteren, som selv under et ophold i England modtog en fornyelse af sit helbred, har foretaget grundige studier over sit emne. Han beretter om en række guddommelige helbredelser, ikke blot i oldtiden og middelalderen, men også i nutiden.

Forfatterens tese er den, at Gud ikke blot vil frelse menneskers sjæle, men hans hensigt er også at gøre mennesker i denne verden til hele mennesker og at befri dem for sygdomme. Når vi erfarer så lidt af Guds helbredende kraft, er det, fordi vi ikke har skønnet på, men misrøgtet den evne til helbredelse, som Gud har tildelt sin kirke og givet til nogle mennesker. Det er rigtigt af kirken at prædike syndernes forladelse, men dens opgave er ikke begrænset hertil: den har også en helbredende funktion at udføre.

»Men vi er altså nogle stykker, som på Det nye Testaments grund må hævde, at kirken af sin herre er kaldet til både at forkynde og at tjene det syge og nødlidende menneske, og vi kan ikke se rettere, end at den helbredende tjeneste, som Han betroede sin menighed, er blevet skammeligt forsømt. Og

når vi næsten helt har glemmt, at Kristi undergerninger kan ske den dag i dag, så er det vel, fordi vi ikke har bedt om dem og ikke ventet dem; som Jakob siger: »I får ikke, fordi I ikke beder. Eller: I beder og får ikke, fordi I beder ilde!« — —

Skulle nogen efter denne korte omtale komme til at spørge: »Hvorfor bliver nogle helbredt og andre ikke?« eller om »Samarbejde mellem kirken og lægevidenskaben?« — så er disse spørgsmål netop overskrifter på et par af bogens kapitler.

Bogen er forsynet med en udførlig litteraturliste, som rummer både danske, tyske og navnlig engelske titler.

»Guds lægende hånd« er på 160 sider og koster kr. 19,25.

Frits Jacobsen

Bøde

Fra vandremappen S. 1921 v. I. Møller har vi modtaget 18 kr. — Tak!

Vi har endnu

ledige pladser til holdet, der skal begynde 1. februar 1969. Skriv efter program!!

Generalforsamlingen

Ved generalforsamlingen præsenteredes jubilarene, bl. a. en 60-års-jubilar, 4 50-års samt flere 40-, 20-, og 10-års jubilarer.

Formanden, købmand H. Hansen, Kallundborg, aflagde beretning og oplyste, at medlemstallet er faldet med 58 til 1220 medlemmer. Lærer Bent Davidsen oplæst regnskabet, der balancerede med

8.476 kr. og sluttede med et overskud på 746 kr.

Til bestyrelsen valgtes sygeplejerske Elly Hedegård, Holstebro, i stedet for sygeplejerske Annalise Eriksen, Roskilde. Som suppleant valgtes sygeplejerske Ruth Larsen, Holstebro.

På generalforsamlingen vedtog man desuden at forhøje det årlige kontingent med 5 kr. til 15 kr.

Elevforeningens regnskab

INDTÆGTER:

Medlemsbidrag	8257,00
Gaver	200,00
Bøder	15,00
Rente på giro	4,62
	<hr/>
	8476,62

UDGIFTER:

Elevbladets trykning	4158,92
Elevbladets ekspedition	2299,49
Kontor	198,46
Gaver	123,00
Landselevforeningen	950,00
	<hr/>
	7729,87
Overskud	746,75
	<hr/>
	8476,62

Foranstående regnskab for året 1. april 1967 til 31. marts 1968 er gennemgået og fundet i overensstemmelse med tilhørende bilag. Der er intet fundet at bemærke.

Fårevejle, den 17. maj 1968.

F. K. Damgård   L. Frederiksen

»Sølvsnoren« 1967 nr. 5 og 6, som var på 32 sider, og som blev udgivet i anledning af skolens 60 års jubilæum, er betalt af Vald. Olsen og af skolen, og er ikke med i ovenstående regnskab. Jubilæumsnummeret kostede 3701,50 kr. Da vi har et ret stort antil endnu, kan interesserede få det tilsendt, hvis man fremsætter ønske om det.

P. Jeppesen

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Formand:
Provst C. P. Agger, Sundby
pr. Nykøbing Falster

Forstanderinde:
Annette Pade

Forstander:
Poul Jeppesen

Telefon: Fårevejle 183

Giro-nr.: 62100

Elevtelefon: Fårevejle 253

Elevforeningen:

Formand:
Købmand H. Hansen, Nygade 13,
Kalundborg

Kasserer:
Højskolelærer Bent Davidsen,
4540 Fårevejle st.

Giro-nr.: 8701

Adresseforandringer meddeles
til postvæsenet

Redaktør
Forstander Poul Jeppesen,
Fårevejle Højskole,
4540 Fårevejle st.

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk